

ale to Słowo sarpja, pak pscheszjehaju, czi nech tudy wufnu, kajka Zalosz na nich pschindz budze. Pschetoz, dyz Boh swojemu Ludu tajke Szapenje a Pscheszjehanje spusczil neje, nezmjesch sebi tejsz ty do Wysłow wsacz, so by jo tebi Boh spusczicz dyrbjat.

Pschetoz my newidzimy niz jeno to Israelske a Judzine Kralestwo, a to swjate Mjesto Jerusalem pschednami we Popeli, tajkeho Mjeha dla, lejszo. Ale psched naschimaj Bozomaj steji tejsz ton Nisli, Phrigijski, Egiptowski, Grichiski, Mazedonski a drube Kraje, hacz k Destreichskim Wdesam, dzejz predy Boze Słowo bohacze bydlesche, njek pak wot Turfow wobsynene a wuprofnene lejszi, so czi Ludzo we nich niz jeno Ejszet a Kublo, ale tejsz Duschu shubili su; menizy, dokelz tam schudjom Boze Słowo precej pschischlo, a žana Ghezeniza a žadyn Sakrament wjazy neje.

Tajku Zalosz su stym safluzili, so pschi Evangelionu nejsu swjeru dzerzeli, ale tu prawu Wuczbu pusczili a sazili su. Psched tym so pasmy. Pschetoz wono dolho wjazy nebudze, so budzemy tajku Zalosz na naschich Podjanskich tejsz widzicz, kotstz Boze Słowo tak pscheszjehaju, a na Pschibojstwi tak twerdzje dzerza. Tehodla by wulki Szap byl, so poljepschecz a so wroczicz. Pschetoz dyrbjat so ton Njew Bozi jedynmol sahoricz, nedyrbjat won pschi tajkich Mjehach sašo kshapnenju bycz, kajz na Snamenju Zidow widzimy.

Wospet dyrbi nas niz jeno tajki surowy Njew wot tajkeho Mjeha wotdzerzcz, ale tejsz to lubosne Napominanje, so bychmy so swjeru k Bozemu Słowu dzerzeli, swjeru blyscheli a so sneho poljepscheli. Pschetoz tudy wobose steji. Czi Zidzi, kotstz wo Słowo nerodzachu, budza na najsurowishe schtrafowani. Czi pak, kotstz Krystusa horjewsfachu a do neho wjerjachu, wuziwachu teho

Knesa Krystusa a swojeje Wjery tejsz we tym, so su tak swjeru navominani psched tajkej Zaloszi a so ji czeknu. Haj Daniel je dljeje, dyzli pecz Stow Ejet predy, tajkich Kscheszijanow dla, to prawe Snamjo a Zeich wopisacz dyrbjat, so by jim kroblije i Szapom prajene bylo, a so bychu so czim ruczischo skhowacz moli.

Hacz dotal bje jara wopak schlo. Czi saflepeni a sazakli Zidzi wopokasachu temu Słowu lute Schibaltwo, a bjechu wosche teho Kneza, kotstz we wulkej Radzi bedzichu, dyz na to Mjesto czi bosy Kscheszijenjo schudjom czerpicz dyrbjachu, a nidze swojeho Gzjela a Ziwjenja dla seker nebjechu. Ale wono jeno Kwislu trajesche. Pschetoz jako ton Njew Bozi so sapoczja palicz, bjechu czi Bohabojasni wumozeni, ale czi Besbozni dyrbjachu jon czerpicz. Pschetoz dyz ta besbozna Gzroda Krystusa sa teho Waczerja, wot Mojsasa swojich 3. Knibach na 18. Stawi slubeneho, dzerzcz nechasche, kotryz jim ton Bucz kwiecznemu Ziwjenju a k Sboznoszi pschowodacz a pokasowacz dyrbesche, poda jich tejsz Boh sa to do Szuda teho Stwerdnjenja, so tejsz tedom jemu newjerjachu, dyz wot pschichodneho Njewa prjedowasche.

Alle czi wjerjazy Kscheszijenjo dowjerjachu Krystusej swoje Dusche a Sboznosz. Tehodla bjechu tejsz psched czjelnym Njewom idzerzeni. Pschetoz tak ruczje hacz so sta, so schelake Horjo pschiberasche, a czi Romiszj Khejzorojo swojich Pschibohow a swoje Khoroje na te Mjesta stajacha, dzejz ton Stol teje Rady a tych Zidow snuzkomna Szwjatniza bjesche, da mozachu czi fromni Kscheszijenjo derje wedzicz, so je w tym Szapu, so i Ruta hibacz a do drubich Krajow czjekacz. Tak ze Krystus tym swojim placzicz, kotstz jeho Słowo we Wjeri horjewosmu a fromnischu budza.

To dyrbjalo nas, i raju ja, wabicz, so bych